

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna cijeli dan za osobnu pobožnost crkva je otvorena
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 22 (560), 24. travnja 2022.

KRALJICA

II. vazmena nedjelja ***NEDJELJA BOŽJEGA MILOSRĐA*** ***MOLITVE U ČAST BOŽJEGA MILOSRĐA***

Molitva.

*Duša se molitvom naoružava za svaku bitku.
U kakvom god da je stanju duša, mora moliti.*

*Duša čista i lijepa mora moliti,
inače bi izgubila svoju ljepotu;
moliti mora i duša koja teži čistoći,
inače je ne bi postigla;*

*moliti mora i tek obraćena duša,
inače bi se ponovno vratila na staro;
moliti mora i grješna duša, duša ukaljana grijehom,
da bi mogla ustati.*

*I nema duše koju molitva ne bi obvezivala
jer sve milosti izvire iz molitve.*

(Dn. 146)

I. čitanje (Dj 5, 12-16), II. čitanje (Otk 1, 9-11a. 12-13. 17-19) Evangelje po Ivanu (Iv 20, 19-31)

Isus je uskrsnuo!. I na različite načine to su shvatili i doživjeli i sami njegovi sljedbenici. Svi su doživjeli početak našega novoga, nečega nepredviđenog. Lom se počeo pretvarati u otvaranje nove mogućnosti. Isusova osoba i istina počeli su klijeti u ljudskim srcima. Isus je zaživio! On je postao njihov Mir. On je taj koji ih je raspršene okupio. Opet su okolo njega u radosti i prijateljstvu. Među njima je prostrujao novi Duh Božji koji ih je preporučao i otvarao im nove mogućnosti. Isus je živ!

Isusova istina nikada nije bila istina fizike, nego istina duha i ljubavi. Ali ona ima svoj odjek na opipljiv način. Ljubav nije tijelo, ali ljubav progovara kroz tijelo. Ljubavi ništa ne znači 'zatvorena vrata'. Isus (ljubav) može doći, ali kroz zatvoreno srce Isus (ljubav) ne može doći. Zato svatko tko se odriče zla (grijeha) postaje mjesto Isusova objavljenja, mjesto božanske ljubavi. Tko bi htio ostati u zloći i doživjeti uskrsnuće taj se vrlo ozbiljno zatvara. Uskrsnuće započinje u srcu čovjeka – tamo gdje započinje i ljubav. Zato smo mi određeni za uskrsnuće onoga časa kad nas je duh nadahnuo da ljubimo. Tada mi možemo zapaziti i Isusovo uskrsnuće.

Isus je uskrsnuo, Isus je živ, to svjedoče svi oni koji prihvaćaju njegovu ljubav, svi koji pokušavaju ljubiti. Pitanje viđenja Isusa je pitanje viđenja Boga. Da li ga oči vide, da li ga prsti diraju? Odgovor bi mogao glasiti i Ne i Da. Ne mogu ga oči vidjeti, ali isto tako doživljaj Boga omogućuje da ga ljudi rukama 'diraju'. Istina Božja uvijek se opipljivo očituje. Zato se i govori o ukazanju. Bog se ukazuje – ljubav se očituje na opipljiv način i time se pokazuje kao 'prava istina'. Kao što prsti ne mogu ocijeniti djela ljubavi – to osjeća duh – tako i Isus duh doživljava, a ne 'prsti'. Toma je u slučaju uskrsnuća i osoba i metafora i simbol i slika.

Put do vjere ide u nadvladavanju, nadmašivanju fizičkog zapažanja. Potreban je prijelaz od fizičkog osjetila (pragmatike) na duhovnost. Čini mi se da je vrlo poučno za sve kršćane ponašanje Tominih prijatelja apostola. Iako on još nije na njihovoj 'razini vjere', oni ga se ne odriču. Iako je u sumnjama i dalje se osjeća bratstvo s njima i oni s njime. To je ono što Tomu nije otuđilo. On je doživio da je Isus uskrsnuo u njegovoj

braći. On je osjetio Isusovu istinu i Isusovu ljubav u svojoj braći i sestrama. I to je njemu pomoglo da ne zatvori svoje srce i svoj um. On je dvojio ali je bio otvoren. Njegova iskrena otvorenost bila je poziv Bogu da mu se 'objavi'.

On, Bog (Isus) mu se 'ukazao'. Tada je taj novi doživljaj bio snažniji od fizičkog dodira i doživljaja. Toma je ušao u 'novi svijet', svijet ljubavi. I sasvim drukčije je shvaćao i doživljavao Uskrsnuće. Toma je tek kroz doživljaj 'rane' doživio samoga sebe ali je doživio i Isusovu istinu. Tada se Toma, kako reče H. Džubran, izliječio od svih sumnji. Toma je spoznajući sebe spoznao da je sin božji, da ga Bog ljubi. On je bio kuražan prema samom sebi.

Uočio je da pozna 'tumačiti lice neba i zemlje', ali nije sebe poznao. Kod Tome se radi o 'prosvjetljenju'. I on je uskrsnuo na novi život. Više to nije bio onaj 'stari' Toma. To je sad nova osoba s novim viđenjem i doživljajem. Apostoli su željeli da i oni uskrsnu s Isusom. I t se s njima i zbililo. Postali su novi ljudi i započeli novi svijet, svijet kršćanstva, svijet zasnovan na ljubavi i prijateljstvu. I to je postalo novi princip kršćanskog bivstva.

Toma je simbol čovjekove sumnje i čovjekovog prosvjetljenja. On je simbol tražitelja ali i čovjeka koji je uvijek otvoren, koji se ne zaključava u samog sebe. A tražitelje Bog nikada ne ostavlja same ni prevarene. Isus uskrsli postade Tomi i svim apostolima Put, Istina i Život. Da li je moguće proživjeti kršćanski život bez pojave sumnje? Malo je vjerojatno. Ne radi se ni o kakvoj pohvali sumnje (dvojbe). To je 'bolest' naše volje. Tako je i s angnostikom koji se ne može opredijeliti za vjeru, kod njega se radi o 'bolesti' inteligencije.

Sv. Toma Akvinski kaže: „Vjerovati u Krista po sebi je dobra stvar, ali je moralna greška ako se vjeruje u Krista kad razum procjenjuje da je to zao čin; svatko mora slušati svoju savjest, pa i kad je kriva.“ Vjera nužno ne eliminira svaku dvojbu. Zato i vjernik treba bdjeti nad svojom vjerom. Kršćanin nije fanatik ni 'fideist' (koji vjeruje bez razuma). Sumnja (dvojba) je normalan prijelaz u vjerničkom životu. Kroz nju se pročišćava vjera. Ona može pomoći da se produbi vera. To su proživljavali mnogu sveti kršćani. I Duh ih Božji preobrazi.